

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/39/2021
Identifikačné číslo spisu: 1417010295
Dátum vydania rozhodnutia: 13.05.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:1417010295.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč - Šeberu v trestnej veci obvineného F. B., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 13. apríla 2022, o dovolaní obvineného F. B. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 6. februára 2018, sp. zn. 3To/1/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. e) Trestného poriadku dovolanie obvineného F. B. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej tiež „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) z 15. novembra 2017, sp. zn. 2T/102/2017 bol obvinený F. B. (ďalej tiež „obvinený“ alebo „dovolateľ“) uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe že:

- obžalovaný F. B. dňa 21. júla 2017 v čase o 21.45 hod. pred neoznačenou chatou v záhradkárskej osade na Agátovej ulici v Bratislave bodol nožom s dĺžkou čepele 11 cm poškodeného F. H. do hrude pod ľavú prsnú bradavku a následne bodol poškodeného M. F. do ľavého podbrušia, pričom poškodenému F. H. spôsobil bodnú ranu s ostrými okrajmi, vnikajúcu do tela poškodeného 6 cm v šiestom medzirebrí v medioklavikulárnej čiare, kde smerovala šikmo doprava, pričom došlo k poraneniu hrudnej steny so zakrvácaním do nej, prechádzajúcu pobrušnicou a skončila v parenchýme ľavého laloka pečene v segmentoch S2 - S4, kde vznikol intraparenchýmový hematóm objemu 11x16x30 mm, pričom v priebehu bodného kanála a všetkých pridružených tkanív bola krvná strata cca 670 ml, ktoré zranenie si vyžiadalo liečenie v trvaní 14-21 dní a u poškodeného F. H. hrozilo krvácanie do hrudníka, bodnutie do srdcovej oblasti, ako aj prepichnutie pečene so život ohrozujúcim krvácaním a poškodenému M. F. spôsobil bodnú ranu v ľavom podbruší prenikajúcu kožou, nepresahujúcu do dutiny brušnej, ktorá sa zastavila na svalových obaloch brušných svalov, kde poškodila cievy, ktoré zranenie si vyžiadalo dobu liečenia od 21. júla 2017 do 8. augusta 2017, pričom poškodenému M. F. hrozilo masívne krvácanie do brušnej dutiny, mohlo dôjsť k prepichnutiu hrubého alebo tenkého čreva vniknutím do sterkorálnej peritonidy, čo je už život ohrozujúci stav.

Za to okresný súd uložil obvinenému podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 36 písm. j), písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 per analogiam Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, výkon ktorého

mu podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmenečne odložil na skúšobnú dobu 3 (troch) rokov s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd uložil obvinenému aj trest prepadnutia veci - vyklápacieho noža s rúčkou napodobeniny jelenej kosti s dĺžkou čepele 11 cm a s rukoväťou dlhou 7 cm, podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou a ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, podľa § 51 ods. 4 písm. c) Trestného zákona povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu, podľa § 51 ods. 4 písm. e) Trestného zákona povinnosť spočívajúcu v príkaze písomne sa ospravedlniť poškodeným - M. F. a F. H. a podľa § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona aj povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe, alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd prvého stupňa obvinenému taktiež uložil povinnosť nahradiť poškodenej S. A., a. s., A. XXX XX N., mestská časť A., IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 3.340,05 Eur (tritisícristoštyridsať Eur päť centov).

Na podklade odvolania podaného prokurátorom Okresnej prokuratúry Bratislava IV proti vyššie označenému rozsudku okresného súdu, a to čo do výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozsudkom zo 6. februára 2018, sp. zn. 3To/1/2018 rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona uložil obvinenému trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, bol obvinenému krajským súdom zároveň uložený trest prepadnutia veci, a to vyklápacieho noža s rúčkou napodobeniny jelenej kosti, s dĺžkou čepele 11 cm a s dĺžkou rukoväte 7 cm s tým, že podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Proti naposledy uvedenému rozsudku krajského súdu podal obvinený F. B., v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom svojej obhajkyne Mgr. Andrey Toriškovej, advokátky so sídlom v Bratislave, Františkánska 2, vo svoj prospech dovolanie, a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g) a písm. i) Trestného poriadku.

Namietané dovolacie dôvody obvinený vzhliadol v skutočnosti spočívajúcej v tom, že k porušeniu jeho práv došlo pri vykonávaní dôkazov, a to znaleckých posudkov, ktoré boli vypracované v tomto trestnom konaní, v dôsledku čoho súd prvého stupňa, podľa jeho názoru, vyniesol rozhodnutie, ktoré oprel o nezákonne vykonané dôkazy.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV (ďalej len „prokurátor“), ktorý po rekapitulácii obsahu dovolania obvineného konštatoval, že toto podanie neobsahuje žiadne konkrétne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné identifikovať v čom vzhliadol obvinený naplnenie dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Trestného poriadku. Prokurátor preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku vyzval obhajcu obvineného, aby tieto nedostatky odstránil.

Listom z 9. augusta 2021 bol obvinený, prostredníctvom jeho obhajkyne, predsedom senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyzvaný na doplnenie dovolania zo 17. novembra 2020 v zmysle ustanovenia § 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, teda na vecné vymedzenie chýb, ktoré sa rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré mu predchádzalo, vytýkajú.

V doplnení dovolania doručenom Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 10. septembra 2021 obvinený s poukazom na svoje predchádzajúce podanie zo 17. novembra 2020 uviedol, že toto obsahuje všetky obsahové náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 374 ods. 1 Trestného poriadku. Zdôraznil, že jeho dovolanie smeruje proti rozhodnutiam okresného, ako aj krajského súdu v celom ich rozsahu. Konštatoval, že skôr namietané dôvody v zmysle § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Trestného poriadku o ďalší dôvod nerozširuje, pričom uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. K porušeniu jeho práv došlo, podľa jeho názoru, pri vykonávaní znaleckého posudku z oblasti psychiatrie, ktorého vyhotovenie a vykonanie neprebehlo zákonným spôsobom, v dôsledku čoho súd prvého stupňa vyniesol rozhodnutie, ktoré oprel o nezákonne vykonaný dôkaz.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 377 Trestného poriadku] pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že vyššie uvedené dovolanie je potrebné na neverejnom zasadnutí odmietnuť podľa § 382 písm. e) Trestného poriadku, pretože obvinený aj napriek výzve predsedu senátu dovolacieho súdu podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku neodstránil nedostatky v zmysle § 374 ods. 1 Trestného poriadku.

V tejto súvislosti sa žiada uviesť, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku. Ak chybám, vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Trestného poriadku nezodpovedá dovolaťom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku, a to bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolaťom v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku. Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolaťom podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku, ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, než ktorý dovolať uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku, dovolací súd vyhovie dovolaniu postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Trestného poriadku a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod číslom 120/2012).

Inak povedané je úlohou obvineného (kvalifikovane zastúpeného obhajcom), aby v podanom dovolaní vecne špecifikoval konkrétne chyby rozhodnutia prípadne konania, ktoré mu predchádzalo, teda nie len konštatoval existenciu právneho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, pričom je už vecou dovolacieho súdu, aby takto vecne špecifikované konkrétne chyby podradil pod príslušné ustanovenie spomínaného § 371 ods. 1 Trestného poriadku (teda právny dôvod) a posúdil jeho ne/naplnenie. Dovolacie konanie je však, ako to plynie z ustanovenia § 385 ods. 1 Trestného poriadku, výsostne návrhovým konaním (dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené), nie je preto úlohou dovolacieho súdu domýšľať si, či hľadať, v čom by mohli spočívať konkrétne dôvody

obvineného námiatok (primerane napríklad rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 518/2019).

Z predloženého spisu je zrejmé, že obvinený v dovolaní zo 17. novembra 2020 uviedol len právne dôvody, ktoré by mali jeho dovolanie opodstatňovať, teda vymedzil zákonné znenie namietaných dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Trestného poriadku s tým, že tieto chyby by sa mali týkať nezákonného vykonania znaleckých posudkov vypracovaných v tomto konaní, avšak bez toho, aby prostredníctvom svojej obhajkyne, konkrétne vecne vyšpecifikoval chyby, ktoré vytýka napadnutému rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré mu predchádzalo.

Na výzvu predsedu senátu dovolacieho súdu listom z 9. augusta 2021, obvinený doplnil len informáciu, že malo ísť o znalecký posudok z odvetvia psychiatrie, pričom k chybám malo dôjsť pri jeho vyhotovení, ale aj vykonaní, opätovne však bez toho, aby vecne konkrétne vymedzil v čom mali chyby pri vyhotovovaní a vykonávaní dotknutého znaleckého posudku spočívať (len pre ilustráciu takého konkrétne vecné vymedzenie chýb, ktoré však najvyšší súd v prejednávanej veci nezistil, môže spočívať napríklad v konštatovaní, že znalecký posudok podal zaujatý znalec, do konania pribratý znalec odpovedal len na právne otázky, dotknutý znalec nebol pred podaním znaleckého posudku poučený, obvinenému nebolo umožnené sa vyjadriť k výpovedi znalca a podobne).

Podľa § 382 písm. e) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania vecí, odmietne dovolanie, ak dovolanie ani po postupe podľa § 379 ods. 1 neobsahuje náležitosti uvedené v § 374 ods. 1 alebo ods. 2.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že dovolanie obvineného ani po výzve predsedu senátu dovolacieho súdu podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku neobsahuje náležitosti uvedené v § 374 ods. 1 Trestného poriadku, preto ho najvyšší súd bez vecného preskúmania na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. e) Trestného poriadku odmietol.

Na základe vyššie uvedených dôvodov senát najvyššieho súdu jednohlasne rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.